

Sygnatura akt VIII C 2220/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 kwietnia 2019 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi - Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący S.S.R. Tomasz Kalsztein

Protokolant st. sekr. sąd. Ewa Ławniczak

po rozpoznaniu w dniu 11 kwietnia 2019 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą we W.

przeciwko M. T.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanej M. T. na rzecz powoda (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą we W. kwotę 6.987,94 zł (sześć tysięcy dziewięćset osiemdziesiąt siedem złotych dziewięćdziesiąt cztery grosze) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 21 sierpnia 2017 roku do dnia zapłaty;
2. zasądza od pozwanej M. T. na rzecz powoda (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą we W. kwotę 1.905 zł (jeden tysiąc dziewięćset pięć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu w całości.

Sygn. akt VIII C 2220/18

UZASADNIENIE

W dniu 21 sierpnia 2017 roku powód (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W., reprezentowany przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, wytoczył przeciwko pozwanej M. T. w elektronicznym postępowaniu upominawczym powództwo o zapłatę kwoty 6.987,94 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 21 sierpnia 2017 roku do dnia zapłaty oraz kosztami procesu.

W uzasadnieniu podniósł, że pozwana zawarła z pierwotnym wierzycielem (...) S.A. w W. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Pozwana nie uiściła kwot wynikających z wystawionych przez usługodawcę dokumentów księgowych, zaś wierzyciel pierwotny zawarł w dniu 11 czerwca 2015 roku z powodem umowę ramową cyklicznego przelewu wiarygodności, zaś w dniu 23 listopada 2015 roku umowę cesji wiarygodności. Na kwotę pieniężną dochodzoną pozwem składają się: należność główna z tytułu niezapłaconych faktur oraz not odsetkowych/obciążeniowych w łącznej wysokości 6.034,68 złotych, a także odsetki ustawowe naliczone od kwoty należności głównej za okres od dnia następującego po dniu wymagalności tejże do dnia poprzedzającego dzień wniesienia pozwu w wysokości 953,26 zł. Pomimo wezwania strony pozwanej do zapłaty, nie uregulowała ona zadłużenia.

(pозew w elektronicznym postępowaniu upominawczym k. 3-8)

W dniu 11 grudnia 2017 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie wydał w przedmiotowej sprawie nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, którym zasądził od pozwanej na rzecz powoda dochodzoną wierzytelność wraz z kosztami procesu.

Powyższy nakaz pozwana zaskarżyła sprzeciwem w całości wnosząc o oddalenie powództwa w całości oraz zgłaszając zarzut przedawnienia roszczenia.

Postanowieniem z dnia 23 sierpnia 2018 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie stwierdził skuteczne wniesienie sprzeciwu i utratę mocy nakazu zapłaty w całości oraz przekazał rozpoznanie przedmiotowej sprawy do Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi.

(nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym k. 8v.-9, sprzeciw k. 11v., postanowienie k. 17)

Po przekazaniu sprawy z e.p.u., powód uzupełnił braki pozwu i podtrzymał powództwo w całości.

(pismo procesowe k. 24-24v., pozew k. 28-31)

W toku dalszego postępowania stanowiska procesowe stron nie uległy zmianie. Na rozprawie w dniu 11 kwietnia 2019 roku pozwana uzupełniająco oświadczyła, że zawierała przedmiotowe umowy z O. Polska, przyznała ponadto, iż nie regulowała płatności wynikających z zaciągniętych zobowiązań z uwagi na problemy finansowe. Ponadto potwierdziła, że zamieszkiwała przy ul. (...) w Ł.

(pismo procesowe k. 176-179, k. 189-189v., protokół rozprawy k. 195)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwana M. T. (nr konta abonenta 1. (...)) zawarła w dniu 18 listopada 2014 roku z pierwotnym wierzycielem (...) S.A. w W. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych dla nr (...), w myśl której operator zobowiązany był do świadczenia na rzecz pozwanej usług telekomunikacyjnych, zaś pozwana do uiszczania należności stosownie do postanowień umowy. Umowa została zawarta na okres 24 miesięcy w ramach taryfy (...). Wysokość ulgi przyznanej pozwanej w związku z zawarciem umowy oznaczono na kwotę 3.590 zł. Zgodnie z postanowieniami umowy, w przypadku rozwiązania umowy przez abonenta lub przez operatora z winy abonenta przed upływem terminu określonego w umowie, z której zawarciem wiązało się przyznanie abonentowi przez operatora ulgi, operatorowi przysługiwało roszczenie i zwrot przyznanej ulgi w wysokości określonej w umowie, pomniejszonej o proporcjonalną jej wartość za okres od dnia zawarcia umowy do dnia jej rozwiązania. Pierwotny wierzyciel był uprawniony do rozwiązania umowy w każdym czasie, z zachowaniem okresu wypowiedzenia, trwającego co najmniej jeden pełen okres rozliczeniowy. Ponadto był on uprawniony do wypowiedzenia umowy ze skutkiem natychmiastowym m.in. w przypadku rażącego naruszenia przez abonenta postanowień Regulaminu. Podstawę zawarcia umowy stanowił wniosek pozwanej o przeniesienie przydzielonego numeru do nowego operatora.

W dniu 16 grudnia 2014 roku pozwana, w ramach tego samego konta abonenta, zawarła z (...) S.A. w W. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych dla nr (...), w myśl której operator zobowiązany był do świadczenia na rzecz pozwanej usług telekomunikacyjnych, zaś pozwana do uiszczania należności stosownie do postanowień umowy. Umowa została zawarta na okres 24 miesięcy w ramach taryfy (...), a wysokość ulgi przyznanej pozwanej w związku z zawarciem umowy oznaczono na kwotę 3.180 zł. Postanowienia umowy dotyczące zwrotu przyznanej ulgi oraz uprawnienia operatora do jej wypowiedzenia były identyczne z postanowieniami umowy z dnia 18 listopada 2014 roku. Również w przypadku drugiej umowy, jej podstawę stanowił wniosek pozwanej o przeniesienie przydzielonego numeru do nowego operatora.

(umowa k. 78-83, k. 86-91, wniosek k. 84, k. 92, oświadczenie k. 93, regulamin świadczenia usług k. 94-96v., regulamin promocji k. 97-103, k. 104-108, cennik k. 120-129, okoliczności bezsporne)

Operator zgodnie z zawartymi umowami świadczył na rzecz pozwanej usługi wymienione w ich treści, za które wystawiał dokumenty księgowe. I tak:

- w dniu 24 grudnia 2014 roku wystawił fakturę VAT nr (...) opiewającą na kwotę 349,71 zł z terminem płatności do dnia 7 stycznia 2015 roku; w fakturze tej poprzedni stan konta został oznaczony na kwotę 153,04 zł, odnotowano ponadto wpłatę w tej wysokości;

- w dniu 24 stycznia 2015 roku wystawił fakturę VAT nr (...) opiewającą na kwotę 275,23 zł z terminem płatności do dnia 9 lutego 2015 roku; w fakturze tej poprzednie, nieopłacone saldo wyniosło 349,71 zł;

- w dniu 24 lutego 2015 roku wystawił fakturę VAT nr (...) opiewającą na kwotę 274,96 zł z terminem płatności do dnia 10 marca 2015 roku; w fakturze tej poprzednie, nieopłacone saldo wyniosło 624,94 zł;

- w dniu 24 marca 2015 roku wystawił fakturę VAT nr (...) opiewającą na kwotę 274,96 zł z terminem płatności do dnia 7 kwietnia 2015 roku; w fakturze tej poprzednie, nieopłacone saldo wyniosło 899,90 zł;

- w dniu 24 kwietnia 2015 roku wystawił fakturę VAT nr (...) opiewającą na kwotę 274,96 zł z terminem płatności do dnia 11 maja 2015 roku; w fakturze tej poprzednie, nieopłacone saldo wyniosło 1.174,86 zł.

(faktura VAT k. 133-135, k. 136-138, k. 139-142, k. 143-145, k. 146-148, okoliczności bezsporne)

Z uwagi na brak zapłaty należności za usługi telekomunikacyjne pierwotny wierzyciel w treści pisma z dnia 24 czerwca 2015 roku złożył oświadczenie o rozwiązaniu przedmiotowych umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Jednocześnie, w związku z niedotrzymaniem warunków umów zawartych na czas określony, tego samego dnia pierwotny wierzyciel wystawił notę obciążeniową nr (...), opiewającą na kwotę 5.164,87 zł z terminem płatności do dnia 8 lipca 2015 roku. W treści noty pierwotny wierzyciel wskazał, że dotyczy ona wszystkich numerów telefonów przypisanych do pozwanej.

W związku z nieuiszczeniem kwoty, na którą opiewała nota obciążeniowa, w dniu 24 października 2015 roku pierwotny wierzyciel wystawił notę odsetkową na kwotę 5,13 zł.

(oświadczenie o rozwiązaniu umowy k. 26-27, nota obciążeniowa k. 131, nota odsetkowa k. 132, okoliczności bezsporne)

W dniu 23 listopada 2015 roku powód zawarł z (...) S.A. z siedzibą w W. porozumienie nr 6 do umowy ramowej cyklicznego przelewu wierzytelności z dnia 11 czerwca 2015 roku, na mocy którego nabył wierzytelność m.in. wobec dłużnika M. T., wynikającą z tytułu umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych. W dniu 3 grudnia 2015 roku strony umowy, o której mowa wyżej, sporządziły protokół przekazania wykazu wierzytelności, w treści którego zadłużenie pozwanej zostało oznaczone na łączną kwotę 6.230,36 zł.

(umowa ramowa cyklicznego przelewu wierzytelności wraz z porozumieniem i załącznikami 65-77, okoliczności bezsporne)

W zawiadomieniu z dnia 4 grudnia 2015 roku, przesłanym na adres zamieszkania pozwanej wskazany przez nią w umowach o świadczenie usług telekomunikacyjnych, pierwotny wierzyciel poinformował o dokonaniu cesji wierzytelności na rzecz powoda, której wysokość określił na kwotę 6.230,36 zł.

(zawiadomienie k. 54, wydruk z książki nadawczej k. 55, wydruk ze strony internetowej operatora pocztowego k. 38, okoliczności bezsporne)

Wysokość odsetek od kwot wymienionych w wystawionych przez operatora fakturach VAT oraz nocie obciążeniowej, o których mowa wyżej, liczonych od daty wymagalności każdej z tych kwot do dnia 20 sierpnia 2017 roku, wynosi łącznie 953,26 zł.

(zestawienie odsetek k. 149, okoliczności bezsporne)

Pozwana do dnia wyrokowania nie uregulowała wskazanego zadłużenia dochodzonego przedmiotowym powództwem.

(okoliczność bezsporna)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił bądź jako niesporny, bądź w oparciu o dowody z powołanych dokumentów, których prawdziwości nie kwestionowała żadna ze stron.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest zasadne w całości.

Rozważania w niniejszej sprawie rozpocząć należy od oceny zgłoszonego przez stronę pozwaną zarzutu przedawnienia roszczenia, skuteczne podniesienie przedmiotowego zarzutu jest bowiem wystarczające do oddalenia powództwa bez potrzeby ustalenia, czy zachodzą wszystkie inne przesłanki prawnomaterialne uzasadniające jego uwzględnienie, a ich badanie w takiej sytuacji staje się zbędne (por. uzasadnienie uchwały pełnego składu Izby Cywilnej Sądu Najwyższego z dnia 17 lutego 2006 r. III CZP 84/05, OSNC 2006/7-8/114 oraz uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 2010 r., I CSK 653/09, Lex nr 741022). Przedmiotowy zarzut okazał się niezasadny. W niniejszej sprawie znajdował zastosowanie trzyletni termin przedawnienia (art. 118 k.c.). Najwcześniej wymagalna w sprawie należność podlegała zapłacie do dnia 7 stycznia 2015 roku, a zatem w dacie wytoczenia powództwa (21 sierpnia 2017 roku) roszczenie powoda nie było jeszcze przedawnione.

Powód wykazał swoje roszczenie w stosunku do pozwanej załączonymi do pozwu dokumentami, a pozwana, choć w treści sprzeciwu zaskarżyła wydany w sprawie nakaz zapłaty w całości, to jednocześnie nie podważyła twierdzeń powoda zgłoszonych w toku procesu, w szczególności nie udowodniła (art. 6 k.c., art. 232 k.p.c.), aby spłaciła swoje zobowiązanie wynikające z zawartych przez nią z pierwotnym wierzycielem umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Przypomnienia wymaga, że pozwana w toku rozprawy przyznała, iż była stroną umów załączonych do pozwu, a także, że nie uregulowała należności wynikających z wystawionych przez operatora dokumentów księgowych. Oczywiście jest przy tym, że omyłkowe wpisanie w treści części dokumentów załączonych do akt sprawy nazwiska pozwanej oznaczonego, jako (...), nie może być przesłanką do przyjęcia, iż pozwana nie jest biernie legitymowana do udziału w sprawie.

Mając powyższe na względzie, Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 6.987,94 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 21 sierpnia 2017 roku do dnia zapłaty, co było zgodne z przepisami art. 359 k.c., art. 481 § 1 i 2 k.c., art. 482 § 1 i 2 k.c., i w całości zgodne z żądaniem powoda.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie przepisu art. 98 § 1 k.p.c.

Z powyższych względów orzeczono, jak w sentencji.